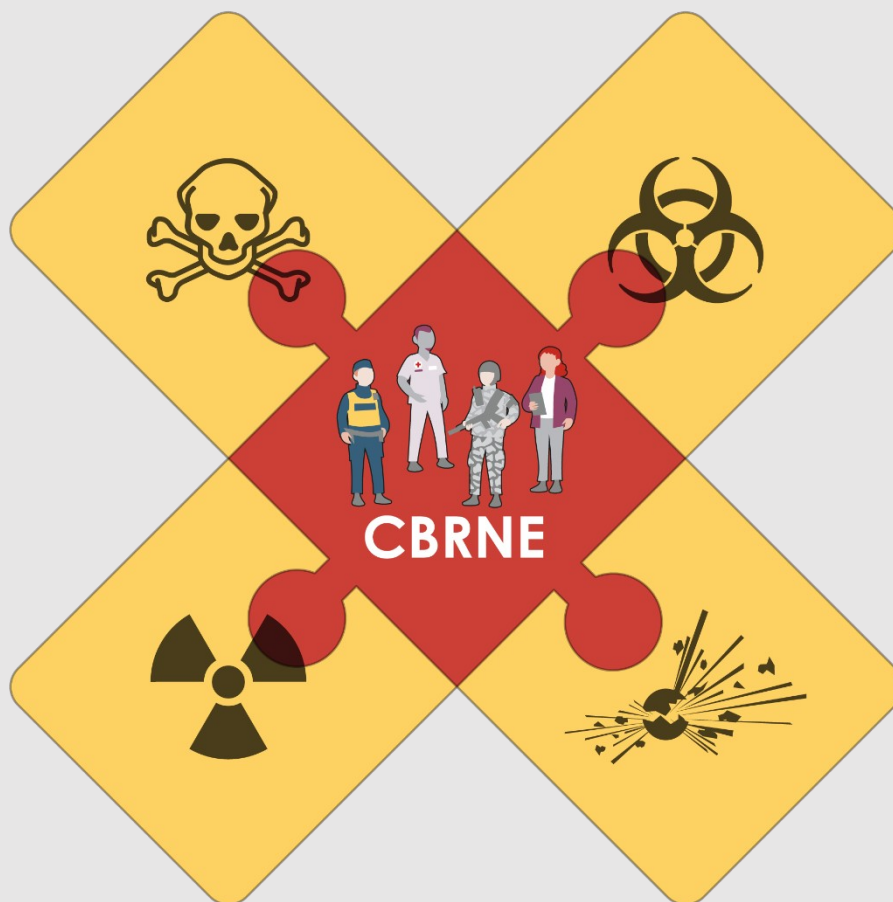

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap

CBRNE-strategi

För en stärkt beredskap

Titel

© Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)

Enhet: Enhet

Foto omslag: Foto omslag

Text: Text/Författare

Tryck: DanagårdLiTHO

Publ nr: MSBxxxxx - månad år

Tidigare utgiven: Datum

ISBN: ISBN

Förord

Förordstext här

Ort, Välj datum här

För- och efternamn

Titel, avdelning

Innehåll

INLEDNING	6
Varför en CBRNE-strategi?	6
CBRNE- som en del i den pågående utvecklingen av totalförsvaret och den civila beredskapen	7
CBRNE I VÅR OMVÄRLD	11
Vad är då en CBRNE-händelse?	13
STRATEGINS MÅL	16
Mål 1 – Stärkt samverkan	17
Delmål – utvidgad och förtydligad samverkan på olika nivåer.....	17
Mål 2 – Förståelse för hot och risker	19
Delmål – hot- och riskbedömningar på olika nivåer	19
Mål 3 – Skapa förmåga.....	21
Delmål – från att identifiera behov till att utveckla förmåga och följa upp	21
SVENSKA AKTÖRER INOM CBRNE	24
FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR ATT STRATEGIN SKA FÖRVERKLIGAS	27
Koordinering	27
Kunskap.....	28
Normering	30
Finansiering	31
BILAGA ,	33
Exempel på samverkansforum samt begrepp och förklaringar	33

| Inledning

Inledning

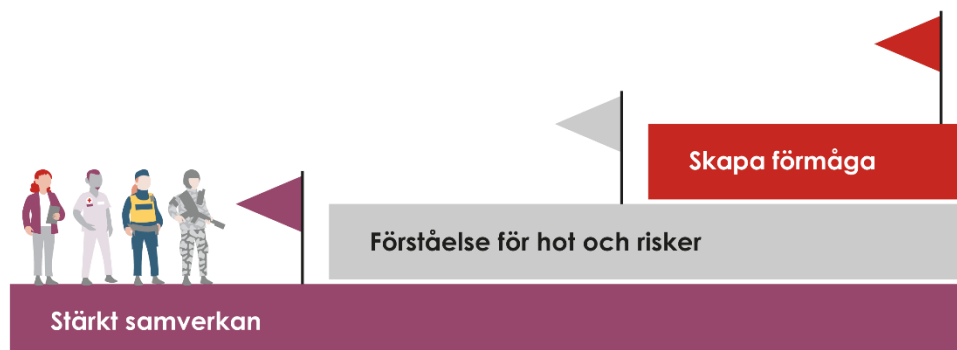
Varför en CBRNE-strategi?

Det handlar om allt från olyckor med kemikalier i vardagen till hot om och användning av massförstörelsevapen. Det handlar om Sveriges beredskap för kris och krig, och allas vår förmåga att samarbeta när det värsta händer. Om allt från lokalt räddningsarbete till Sveriges engagemang i internationell säkerhetsarbete.

Detta är Sveriges CBRNE-strategi. Den ska bidra till att du, ni, vi som arbetar inom offentlig sektor, näringslivet och även frivilliga ges bättre förutsättningar och stärkt förmåga att skydda vårt samhälle. Genom att stärka beredskapen mot oönskade händelser med farliga ämnen kan vi verka för att samhällsviktig verksamhet fungerar även vid CBRNE-händelser. Strategin hjälper oss till ett effektivare gemensamt arbete i vardagen och tydliggör vad vi behöver göra, men eftersom våra olika roller och ansvar skiljer sig i genomförandet av strategin så omfattar inte det här dokumentet hur vi behöver jobba mot strategins mål. Strategin kommer även kompletteras med vägledning och digitalt stöd.

CBRNE-området är brett, och berör många. Kanske uppfattar få att de ”jobbar med CBRNE”. Men många gör det, eller behöver göra det, som en del av sina arbeten inom vitt skilda arbetsområden. Kanske arbetar du som chef i en räddningstjänstorganisation eller som beredskapshandläggare, med smittskydd eller dricksvattenförsörjning? I och med detta kan vägen mot strategins mål se olika ut. Då har du ett viktigt perspektiv att bidra med, och en roll i att förverkliga denna strategi, tillsammans med oss andra. Bekanta dig gärna med strategin och fundera över din egen organisations roll och ansvar.

Vi samlas alla kring strategins tre mål.

CBRNE- som en del i den pågående utvecklingen av totalförsvaret och den civila beredskapen

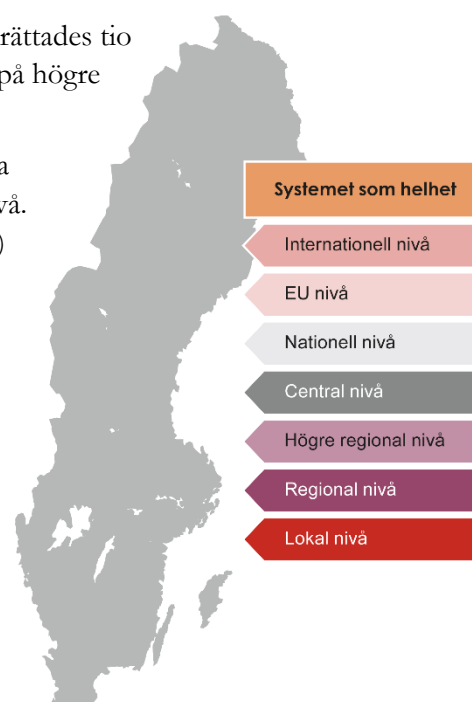
Nationellt pågår ett intensivt arbete med att utveckla det svenska totalförsvaret. Det gäller både att utveckla planeringsprocesserna och att öka samhällets förmåga. Totalförsvaret och krisberedskapen ska vara ömsesidigt förstärkande.

Vid totalförsvarsbeslutet i december 2020 fick Försvarsmakten och MSB i uppdrag av regeringen att fortsätta främja och utveckla en sammanhängande planering för totalförsvaret 2021–2025, i samverkan med bevakningsansvariga myndigheter¹. Försvarsmakten och MSB redovisade *Handlingskraft – handlingsplan för att främja och utveckla en sammanhängande planering för totalförsvaret 2021-2025*. Handlingskraft presenterar en process för hur en sammanhängande totalförsvarsplanering ska nås.

I och med lagstiftning som trädde i kraft hösten 2022 inrättades tio beredskapssektorer på central nivå² och civilområden³ på högre regional nivå

Systemet som helhet riktar sig till olika aktörer med olika ansvarsområden från lokal nivå upp till internationell nivå. (se vidare information under rubriken **Svenska aktörer**)

MSB driver från och med 2023 en process för en sammanhängande planering inom civil beredskap (innefattar både civilt försvar och krisberedskap), som synkroniserar med planeringsprocessen för totalförsvaret.⁴ Kommunernas och regionernas arbete med beredskapsutveckling styrs också genom överenskommelser mellan Sveriges Kommuner och Regioner och staten.^{5,6,7,8}

¹ "Bevakningsansvariga myndigheter" är den benämning som fanns före Förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap som trädde i kraft 1 oktober 2022.

² Förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap.

³ Förordning (2022:525) om civilområdesansvariga länsstyrelser

⁴ Vägledning - planering för civil beredskap: process och metod (version 2023) (MSB2167- februari 2023)

⁵ Överenskommelse om kommunernas arbete med civilt försvar (SKR 21/01510 MSB 2021-13778)

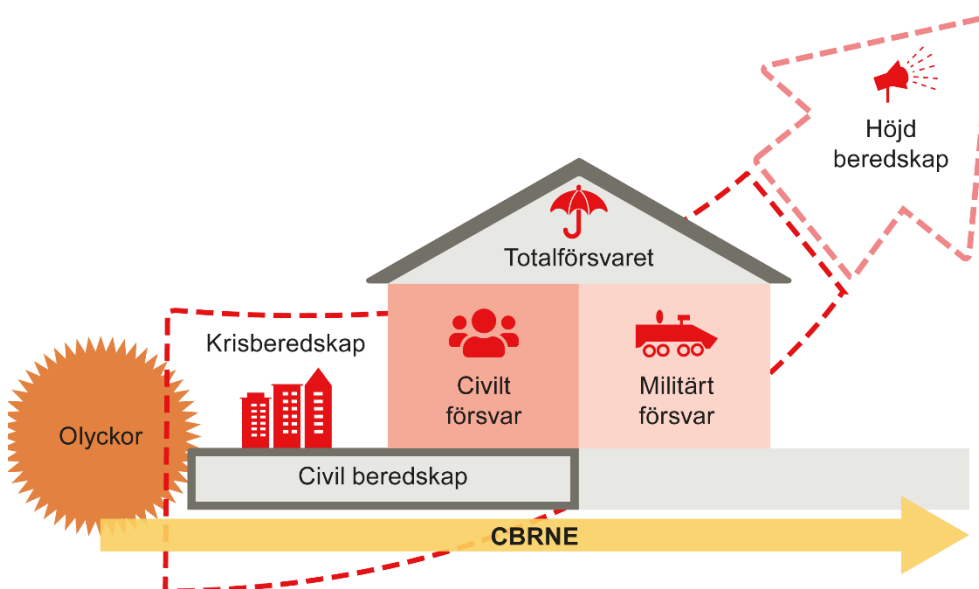
⁶ Överenskommelse om kommunernas krisberedskap (MSB 2018-09779 SKL 18/03101)

⁷ Överenskommelse om regionernas arbete med krisberedskap och civilt försvar (SKR 21/01511 MSB 2022-15507)

⁸ Hälso- och sjukvårdens arbete med civilt försvar 2022 - Överenskommelse mellan staten och Sveriges Kommuner och Regioner

Utöver det som nämnts ovan påverkas CBRNE-området på olika sätt av flera övergripande utvecklingsarbeten och dokument både nationellt och internationellt, som t.ex. den nationella säkerhetsstrategin och CBRN-Action Plan⁹. Inom respektive ämnesområde (C, B, R, N och E) finns också särskilda initiativ och samverkansforum (se bilaga) som bidrar till att förverkliga målen i CBRNE-strategin.

Många aktörer bidrar på olika sätt till samhällets förmåga inom CBRNE-området som är komplext och omfattar händelser från olyckor i fredstid till de utmaningar som höjd beredskap och krig kan medföra. Det är särskilt viktigt att aktörer som bedriver samhällsviktig verksamhet tar höjd för detta i sin kontinuitetshantering för att i så stor utsträckning som möjligt kunna fortsätta sin verksamhet. CBRNE-perspektivet behöver utgöra en naturlig del i den civila planeringsprocessen, liksom i planeringsprocessen för det militära försvaret som Försvarmakten leder.

Att så många aktörer arbetar inom området ställer stora krav på samverkan och förståelse för varandras ansvar och roller. Vi behöver utveckla samverkan och samordning i det förebyggande, planerande och förberedande arbetet för att få med alla relevanta aktörer och deras perspektiv. Det behövs för att vi tillsammans ska nå en starkt förmåga att hantera CBRNE-händelser och dess konsekvenser i hela hotskalan.

Sverige deltar både i civila och militära samarbeten med andra länder där CBRNE-frågor ingår, t.ex. inom EU och internationella samarbeten och organisationer.

⁹ Handlingsplan för att förbättra beredskapen inför kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära säkerhetsrisker, COM(2017) 610 final

Inom EU genomförs arbete bland annat inom civilskyddsmekanismen, ECDC¹⁰ och EU CBRN Advisory Group. Ytterligare exempel på viktiga samarbeten och organisationer är Nato, FN och IAEA.

I vårt närområde finns till exempel det nordiska Hagasamarbetet, HELCOM¹¹, och östersjöstaternas råd CBSS¹², därutöver finns även det nordiska försvarssamarbetet Nordefco. Det är av vikt att vi deltar i och påverkar det internationella arbetet inom våra respektive ansvarsområden och på så sätt bidrar till att strategins mål nås.

¹⁰ European Centre for Disease Prevention and Control

¹¹ The Baltic Marine Environment Protection Commission – also known as the Helsinki Commission (HELCOM)

¹² Council of the Baltic Sea States

A person wearing a yellow hazmat suit and a green respirator mask is shown in a close-up, slightly blurred shot. A gloved hand is prominently displayed in the foreground, reaching towards the camera. The background is dark and indistinct.

CBRNE i vår omvärld

Foto: X

CBRNE i vår omvärld

I vårt samhälle används dagligen en mängd olika ämnen. De är till stor nytta i många olika användningsområden. Många av dessa ämnen är också farliga och kan, om de hanteras fel, vara skadliga eller rentav dödliga. Sådana ämnen kallas CBRNE-ämnen vilket är en internationell förkortning för chemical, biological, radiological, nuclear and explosives. Ibland kallas CBRNE även för farliga ämnen.

Gemensamt för dessa ämnen är att de kan orsaka skador på människor, djur, växter, egendom och miljö. Ämnenas egenskaper skiljer sig dock åt, liksom på vilket sätt de kan orsaka skada.

CBRNE-ämnen

C-ämnen är kemiska ämnen som kan orsaka skada på människor, miljö, djur eller växter. Det kan exempelvis vara giftiga industrikemikalier, toxiner eller kemiska stridsmedel.

B-ämnen avser de mikroorganismer, toxiner (producerade av organismer) och parasiter som kan orsaka infektion, allergi eller förgiftning hos människor, djur eller växter. En egenskap som skiljer B-ämnen från övriga CBRNE-ämnen är att de kan vara smittsamma.

RN-ämnen avser radioaktiva och nukleära ämnen. Radioaktiva ämnen sänder ut joniserande strålning som kan ge direkta eller indirekta hälsoeffekter (t.ex. cancer). Nukleära ämnen kan genomgå kärnklyvningar, vilket nyttjas i kärnkraftsreaktorer samt vid kärnvapenexplosioner, vilket innebär att stora mängder energi frigörs samtidigt som det bildas radioaktiva ämnen.

E-ämnen är explosivämnen inklusive blandningar. De kan orsaka skada genom tryckvåg, splinter eller värmestrålning genom snabba självunderhållande kemiska reaktioner. De kan också användas för att sprida farliga-ämnen.

Kemiska ämnen används i stora mängder inom industrin och som drivmedel. Explosivämnen av olika slag används i stor omfattning vid t.ex. bygg och anläggningsarbete och i gruvnäringen. Detta medför även risker för allvarliga olyckor vid hantering, lagring och transport. Covid-19-pandemin har visat hur spridning av ett biologiskt ämne kan medföra enorma utmaningar för samhället. Även ett mindre utbrott än en pandemi kan få stora konsekvenser, liksom utbrott av nya smittämnen och sjukdomsutbrott hos djur och växter. Ett förändrat klimat kan leda till att vi behöver hantera mikroorganismer som hittills inte utgjort någon risk i Sverige.

Nukleära ämnen används främst i kärnkraft, som fortsatt står för en stor del av världens energiförsörjning. De radiologiska ämnena används främst inom industrin och sjukvården.

I kriminella kretsar och terrorgrupper finns det en vilja och i viss utsträckning en förmåga att använda sig av CBRNE-ämnen för att orsaka skada. Till exempel har kriminella sprängningar i Sverige ökat de senaste åren. Detta utgör en stor utmaning för bland annat polis och räddningstjänst. Vi kan också se en försvagad respekt för internationella normer och avtal gällande användning av massförstörelsevapen. Ett exempel på detta är användningen av kemiska vapen under konflikten i Syrien. Det har också skett mord och mordförsök där nervgaser använts, vilket visar på att det finns en intention att använda kemiska stridsmedel även i fredstid.

Före och under den ryska invasionen av Ukraina har anklagelser om utveckling och användning av kemiska och biologiska stridsmedel varit ett kontinuerligt inslag i den politiska retoriken och hot om användning av kärnvapen har förekommit i ryska uttalanden. Oron för att Ryssland ska använda kemiska vapen i Ukraina har varit stor, både i Ukraina och bland västländer. Det finns också betydande industriell infrastruktur i konfliktområdet vilken ofta utgör strategiska mål för stridande parter. Ett flertal utsläpp av farlig gas har skett i Ukraina, som konsekvens av att ryska anfall mot kemikaliedepåer. Om depåerna varit avsiktliga mål och syftet därmed varit att orsaka en utspridning av industrikemikalier så innebär det att denna form av attacker utgör ytterligare en dimension i CBRN-hotbilden.

Det ryska agerandet kring kärnteknisk infrastruktur och energiproduktion har varit ytterligare ett inslag i kriget. Att inta och använda kärnkraftverk i drift under krigsförhållanden kan leda till allvarliga utsläpp av radioaktiva ämnen som kan påverka stora områden.

I dokumentet Handlingskraft¹³ framgår att det finns potentiella angripare som disponerar CBRN-stridsmedel, och enligt handlingsplanen går det inte att utesluta att de använder dessa:

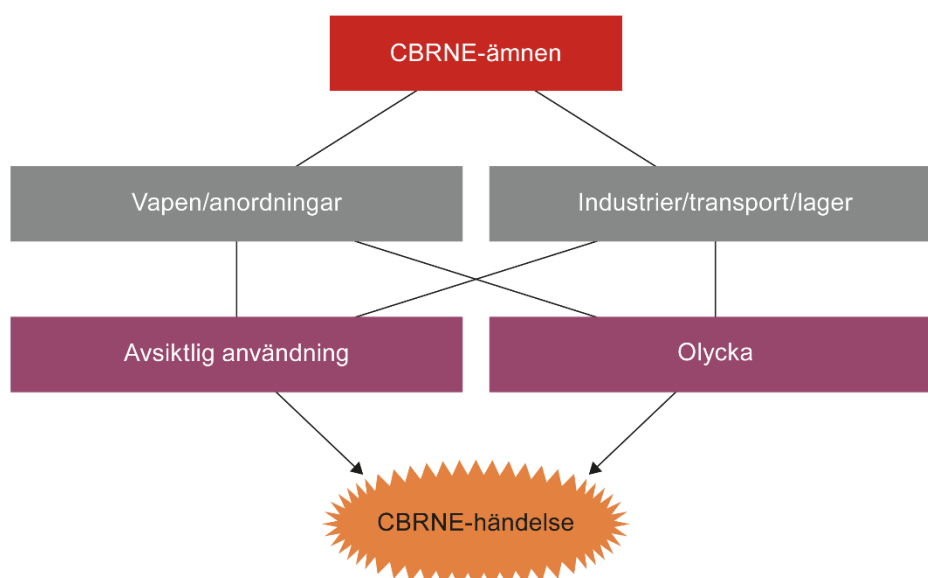
”CBRN-stridsmedel kan sättas in dolt eller med hjälp av vapenbärare. Taktiska kärnvapen kan komma att användas, liksom kemiska ämnen som är nerv- eller hudskadande eller prestationsnedsättande.”

Detta innebär att risken för att CBRN-ämnen kan komma att användas behöver beaktas i den svenska totalförsvarsplaneringen, liksom förmågan att hantera oexploderad ammunition (OXA).

¹³ Försvarsmakten och MSB (2021) Handlingskraft: Handlingsplan för att främja och utveckla en sammanhängande planering för totalförsvaret 2021-2025. FM2021 -7683:2; MSB2020-16261-3.

Vad är då en CBRNE-händelse?

Uttrycket CBRNE-händelse omfattar händelser i hela hotskalan, allt från naturlig smittspridning och olyckor i fredstid till avsiktlig användning av CBRNE-ämnen för att göra skada vid t.ex. krig, terrorhandlingar eller kriminalitet (antagonistisk användning).

Händelser med dessa CBRNE-ämnen kan uppstå av en mängd olika anledningar, på grund av detta så blir den potentiella hot- och riskbilden inom området mycket bred. Följderna kan också bli stora under lång tid.

CBRNE-händelser kan leda till omfattande insatser för de som har ansvar att hantera själva händelsen. Det kan också behövas omfattande samverkan och samordning mellan aktörer, ett stort behov av information och kommunikation till allmänheten och i vissa fall även utrymning av större områden under längre tid. Dessutom finns många verksamheter i samhället som kan komma att påverkas av en inträffad CBRNE-händelse.

En inträffad händelse eller ett hot om en CBRNE-händelse, kan ge upphov till rädsla och oro hos allmänheten. Detta kan ytterligare försvåra hanteringen av händelsen och öka belastningen på samhällets resurser. CBRNE-händelser kan också ge upphov till allvarig miljöpåverkan som många gånger blir kostsam och tidskrävande att åtgärda, i vissa fall blir konsekvensen att drabbade ekosystem aldrig återhämtar sig eller att arter slås ut. Betydande ekonomiska konsekvenser kan också uppstå, inte minst om händelsen innefattar sanering av egendom, avspärningar och produktionsbortfall under en längre tid.

Exempel på CBRNE-händelser uppdelat på ämnesområden

C-händelse: Händelse, eller risk för händelse, där C-ämnen kan orsaka skada på människor, miljö, djur eller växter. Orsaken kan vara

- en olycka vid transport, lagring eller tillverkning av kemikalier
- avsiktlig användning för att göra skada (t.ex. vid sabotage, kriminalitet, terrorism eller angrepp med kemiska stridsmedel).

B-händelse: Händelse, eller risk för händelse, där B-ämnen kan orsaka infektion, allergi eller förgiftning hos människor, djur eller växter. Orsaken kan vara

- naturlig spridning av ämnet
- en olycka som orsakar spridning
- avsiktlig användning för att göra skada (t.ex. vid sabotage, kriminalitet, terrorism eller angrepp med biologiska stridsmedel).

R- eller N-händelse: Händelse, eller risk för händelse, som kan orsaka joniserande strålning som kan skada människor, miljö, djur eller växter. Orsaken kan vara

- en olycka vid en kärnteknisk anläggning
- annan olycka med radioaktiva ämnen eller joniserande strålning
- avsiktlig användning för att göra skada (t.ex. vid sabotage, kriminalitet, terrorism eller angrepp med kärnvapen).

E-händelse: Händelse, eller risk för händelse, som innebär fara för tryckvåg, splitter, kaststycken eller värmestrålning från explosion av E-ämnen eller föremål som innehåller E-ämnen, inklusive oexploderad ammunition (OXA). Orsaken kan vara

- en olycka vid transport, lagring, tillverkning eller användning av E-ämnen eller föremål som innehåller E-ämnen
- avsiktligt framkallande av explosion.

| Strategins mål

Foto: Unsplash

Strategins mål

CBRNE-strategin vänder sig till aktörer från lokal till nationell nivå, både de som arbetar i huvudsak ämnesspecifikt, men också de som arbetar inom alla ämnesområden och som bedriver verksamhet som kan komma att påverkas av en CBRNE-händelse. Det är också av vikt att svenska aktörer utgår från systemet som helhet och deltar i och påverkar det internationella arbetet inom sina respektive ansvarsområdet.

För att nå strategins samtliga mål behöver aktörerna ha en fungerande samverkan och agera tillsammans, både före, under och efter en händelse. Dessutom krävs kännedom och förståelse för de CBRNE-hot och risker som finns inom olika ansvarsområden/verksamheter och i olika geografiska områden. Detta är en förutsättning för att identifiera vilka förmågeutvecklingsbehov som föreligger samt vidta de åtgärder som krävs.

Det är också av största vikt att CBRNE-arbetet, både det aktörsgemensamma och det som bedrivs av enskilda aktörer, integreras i olika strukturer och processer för utveckling av krisberedskap och totalförsvar. CBRNE-förmåga ska integreras så långt som möjligt i den ordinarie verksamheten inom krisberedskap och totalförsvar och ska utgöra komplement till övriga förmågor.

Mål 1 – Stärkt samverkan

Det finns flera anledningar till att samverkan behöver stärkas och utvecklas inom CBRNE-området. Området karakteriseras av att kunskapen och kompetensen är spridd bland många aktörer. En god samverkan är också en grund för att strategins mål ska kunna uppnås samt för att CBRNE-arbetet ska integreras i planeringen av krisberedskap och totalförsvaret.

Delmål – utvidgad och förtydligad samverkan på olika nivåer

Från lokal till nationell nivå

- Det aktörsgemensamma CBRNE-arbetet hålls samman och koordineras avseende planering, genomförande, utvärdering och uppföljning.
- Det finns strukturer för samverkan och informationsdelning mellan och inom alla nivåer.
- Offentliga aktörer, näringslivet och frivilliga samverkar i större utsträckning från lokal till nationell nivå.
- Berörda aktörer har kännedom om vilka samverkansforum inom CBRNE som är relevanta för ens egen organisation.
- Offentliga aktörer samverkar i gemensamma frågor, t.ex. i syfte att identifiera luckor eller eventuella överlapp i ansvarsfördelningen inom CBRNE-området.
- Berörda aktörer har kännedom om CBRNE-arbete inom EU och internationellt. Samt hur Sverige påverkar detta arbete och hur vi återför kunskap och omsätter den i svensk förmåga.

En CBRNE-händelse kan få långtgående konsekvenser. Händelsen kan drabba ett stort geografiskt område samtidigt och pågå under lång tid vilket blir mycket resurskrävande och ansträngande för de ansvariga aktörerna. Ibland krävs stöd från nationella eller internationella resurser. Händelsen kan också påverka offentlig samhällsviktig verksamhet som inte har som uppgift att hantera själva CBRNE-händelsen men som behöver kunna utföra sina uppgifter i en CBRNE-miljö. Samverkan behöver därför stärkas och prioriteras inom och mellan alla nivåer i samhället. Även många statliga bolag och privata aktörer bedriver samhällsviktig verksamhet som kan påverkas av en CBRNE-händelse och det är därför viktigt att de i större utsträckning finns med i den samverkan som sker. Detta gäller även frivilligorganisationerna så att deras potential kan utnyttjas i större utsträckning. Gemensamma grunder för samverkan och ledning vid samhällsstörningar ska ge vägledning till aktörer för att underlätta aktörsgemensam inriktning och samordning.¹⁴

För att nå ett effektivt gemensamt arbete är det viktigt att information förmedlas avseende till exempel identifierade förmågebehov, pågående arbete och hot- och riskbedömningar till och mellan aktörer både inom och mellan nivåer.

Det finns flera samverkansforum¹⁵ inom olika CBRNE-områden, där bland annat planering och utveckling av förmåga samordnas. Informationsspridning är mycket viktigt för att nå en gemensam helhet och samverkansforumen bör regelbundet delge information till andra berörda aktörer och forum om hur arbetet går och om identifierade utmaningar som behöver hanteras.

En stor del av arbetet inom CBRNE-området, t.ex. när det gäller riskreducerande åtgärder och förmågeutveckling sker i den internationella kontexten, såsom EU, Nato och arbete kopplat till de ämnesrelaterade konventioner som finns.

De aktörer som representerar Sverige i EU och övriga internationella sammanhang ska kontinuerligt samverka med berörda parter och delta i samverkansforum för att säkerställa synergieffekter, motverka överlappande arbete och bidra till att stärka CBRNE-förmågan.

¹⁴ Gemensamma grunder för samverkan och ledning vid samhällsstörningar (MSB777 - reviderad oktober 2018)

¹⁵ Se bilaga

Mål 2 – Förståelse för hot och risker

För att uppnå en effektiv planeringsprocess och hantering av de hot och risker som CBRNE-händelser kan utgöra, krävs en förståelse för den specifika CBRNE-hotbilden som riktas mot Sverige som helhet, en sektor, myndigheter eller enskilda aktörer.

Delmål – hot- och riskbedömningar på olika nivåer

Från lokal till nationell nivå

- Alla berörda aktörer tar kontinuerligt fram bedömningar av vilka hot och risker inom CBRNE-området som finns inom deras ansvarsområde och hur de kan bli påverkade av dessa hot och risker.
- En process finns för att ta fram en gemensam hot- och riskbild inom CBRNE.
- Framtagen hot- och riskbild uppdateras kontinuerligt och delges berörda aktörer.
- Det finns hot- och riskbilder som är dimensionerande inom CBRNE-området.

Inom området hot och risker behöver ett gediget arbete göras för att säkerställa, så långt det är möjligt, att det finns en gemensam uppfattning om aktuella och framtida hot och risker inom CBRNE-området. Denna uppfattning eller bild, ger när den är framtagen underlag till vilket förmågehöjande arbete som prioriteras på olika nivåer i samhället. Det är särskilt viktigt att det antagonistiska (avsiktliga) hotet från CBRNE bedöms i en säkerhetspolitisk kontext.

För att den nationella förmågan ska bli så robust som möjligt är det viktigt att det finns samsyn och acceptans för denna gemensamt framtagna bild. Det är också viktigt att den sprids till de aktörer vars arbete är beroende av informationen.

Statliga myndigheter (med vissa undantag), regioner och kommuner ska löpande genomföra risk- och sårbarhetsanalys (RSA) och vart annat år redovisa en risk- och sårbarhetsbedömning (RSB) till regeringen och MSB. Dessa behöver kompletteras med nationella hotperspektiv och information inom CBRNE från kunskapsbärande organisationer och myndigheter, t.ex. Försvarmakten och FOI. Det är också av stor vikt att de aktörer som inte formellt är skyldiga att genomföra RSA ändå bedömer hot och risker för sin verksamhet ur ett CBRNE-perspektiv.

MSB har i uppdrag¹⁶ att ta fram en nationell risk- och sårbarhetsbedömning¹⁷ till regeringen varje ojämnt år. Denna tar bland annat sin utgångspunkt i framförallt aktörernas risk- och sårbarhetsbedömningar, men även annat material och information som expertbedömningar, forskning, utvärderingar från övningar och verkliga händelser med mera. Informationen är även till nytta för andra aktörer när de bedömer riskerna för vad som kan hända i samhället på kort och lång sikt, kopplat till CBRNE.

¹⁶ Förordning (2008:1002) med instruktion för Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, §2

¹⁷ Tidigare kallad nationell risk- och förmågebedömning (NRFB)

Mål 3 – Skapa förmåga

Utifrån en dimensionerande hot- och riskbild görs en bedömning av vilken förmåga som behövs, samt vilket behov av utveckling av den befintliga förmågan som krävs. Identifierade åtgärder som syftar till att stärka CBRNE-förmågan genomförs och följs upp.

Delmål – från att identifiera behov till att utveckla förmåga och följa upp

Från lokal till nationell nivå

- Berörda aktörer anpassar kontinuerligt förmåga utifrån identifierad hot- och riskbild och identifierade behov.
- Berörda aktörer identifierar, enskilt och gemensamt, behov av förmågeutveckling inom CBRNE exempelvis genom utbildning och övning samt erfarenheter från inträffade händelser.
- Aktörerna dokumenterar och följer kontinuerligt upp sitt arbete med att utveckla förmåga utifrån identifierade behov.
- Områden där det är av vikt att den nationella förmågan ökar eller upprätthålls är identifierade och fastställda. Arbetet med dessa områden följs kontinuerligt upp och utvärderas.

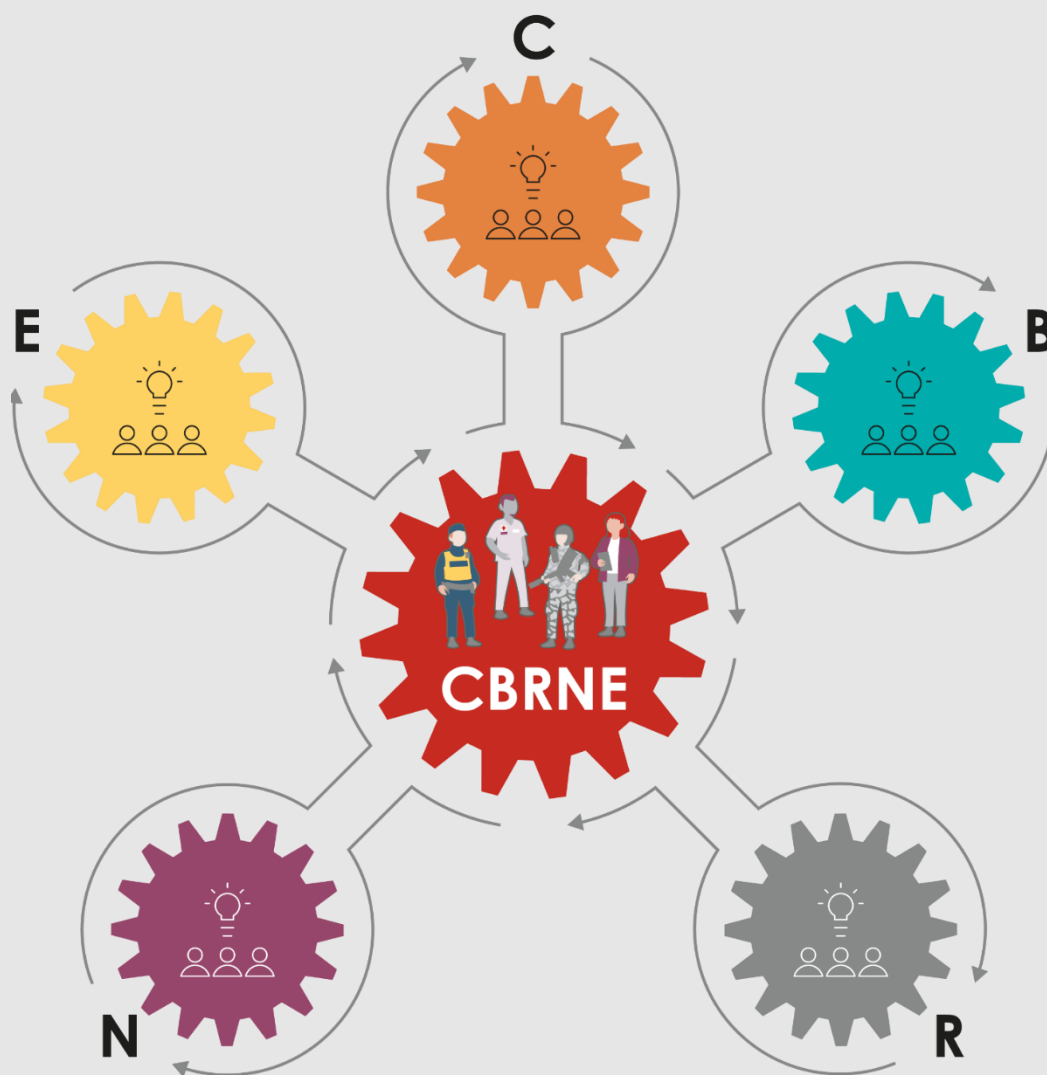
Arbete med att skapa förmåga behöver ske på alla nivåer i samhället, och det är viktigt att ta del av goda erfarenheter och exempel. Det är viktigt att delta i och ta lärdom från det förmågeskapande arbete som görs på EU- och internationell nivå. Viktigt är också att information om detta arbete sprids till berörda aktörer. Genom att enskilda aktörer stärker sin egen förmåga bidrar de också till den sammanhållna förmågan.

Det behöver fastställas på lokal, regional, och nationell nivå, vilken förmåga som ska finnas för att hantera CBRNE-händelser liksom om det finns geografiska skillnader i behoven.

Behov av förmåga identifieras hos enskilda aktörer, inom beredskapssektorer, inom regionala samordningsfunktioner (RSF) eller andra samverkansforum och sammanställs på nationell nivå. Överväganden ska göras utifrån aktuell hot- och riskbild, men bedömningen bör också utgå ifrån bland annat tidigare erfarenheter från insatser och övningar, forskningsresultat och relevanta studier.

Vilka förmågebrister som ska prioriteras styrs bland annat genom internationella överenskommelser, regeringsuppdrag och fördelning av resurser.

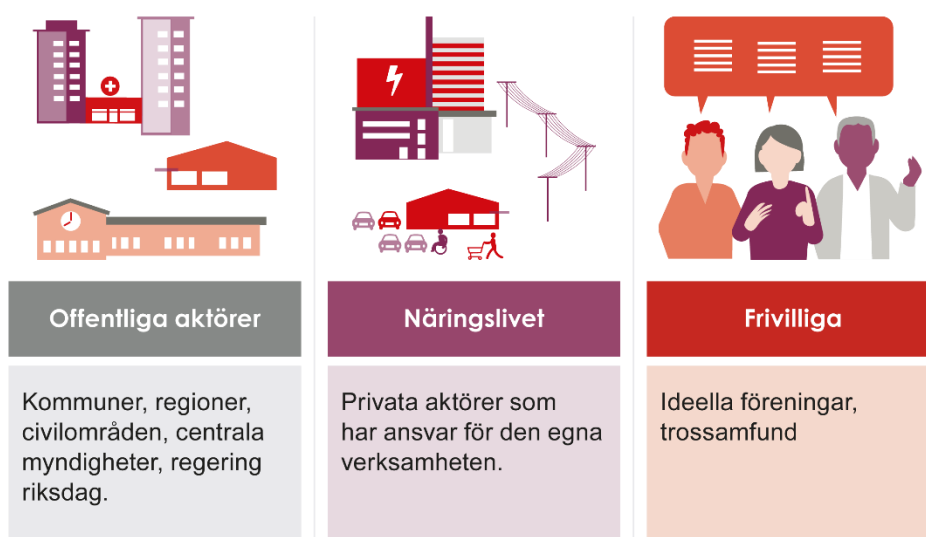
Återkommande aktörsgemensamt arbete bör eftersträvas för att identifiera och prioritera områden där det är av strategisk vikt att den nationella förmågan inom CBRNE ökar eller upprätthålls.

Svenska aktörer inom CBRNE

Svenska aktörer inom CBRNE

Många aktörer (offentliga, privata och frivilliga) arbetar inom hela eller delar av CBRNE-området och bidrar till den svenska samlade förmågan att hantera CBRNE-händelser. Varje aktör utifrån sitt ansvarsområde från lokal nivå ända upp till nationell nivå ska tillsammans se till att samhället fungerar – oavsett vart man befinner sig i beredskapssystemet så måste alla berörda aktörer planera för en CBRNE-händelse.

Vissa aktörer bedriver främst ämnesområdesspecifikt arbete medan andra jobbar inom alla ämnesområden. Exempelvis är Strålsäkerhetsmyndighetens arbete främst inriktat mot RN-ämnen, medan Folkhälsomyndigheten främst fokuserar på B-ämnen. Andra aktörer arbetar med alla ämnen men utifrån ett särskilt perspektiv, exempelvis Försvarsmakten som arbetar med alla CBRNE-ämnen ur perspektivet militärt försvar och Tullverket ur ett gränsskydds- och tullperspektiv. Kommuner, regioner och länsstyrelser arbetar med alla ämnesområden utifrån sina respektive ansvar.

Aktörer som finansierar eller bedriver forskning, t.ex. olika myndigheter, universitet och högskolor, fördjupar långsiktig kunskap inom CBRNE-området. MSB har till uppgift att utveckla och stödja samhällets beredskap och verka för samordning mellan berörda aktörer både i det förebyggande och i det operativa skedet, bland annat inom CBRNE-området. Utöver de operativa förmågor som respektive aktör har utifrån sin roll och sitt ansvar kan till exempel MSB och Tullverket stötta med operativa förstärkningsresurser inom bland annat indikering och sanering.

Många aktörer bidrar på olika sätt till samhällets förmåga inom CBRNE-området. Därutöver bedriver olika aktörer samhällsviktig verksamhet som kan komma att påverkas av en CBRNE-händelse. Dessa behöver planera och förbereda för att kunna bedriva sin verksamhet även vid en sådan händelse (kontinuitetshantering)¹⁸.

¹⁸ <https://www.msb.se/kontinuitetshantering>

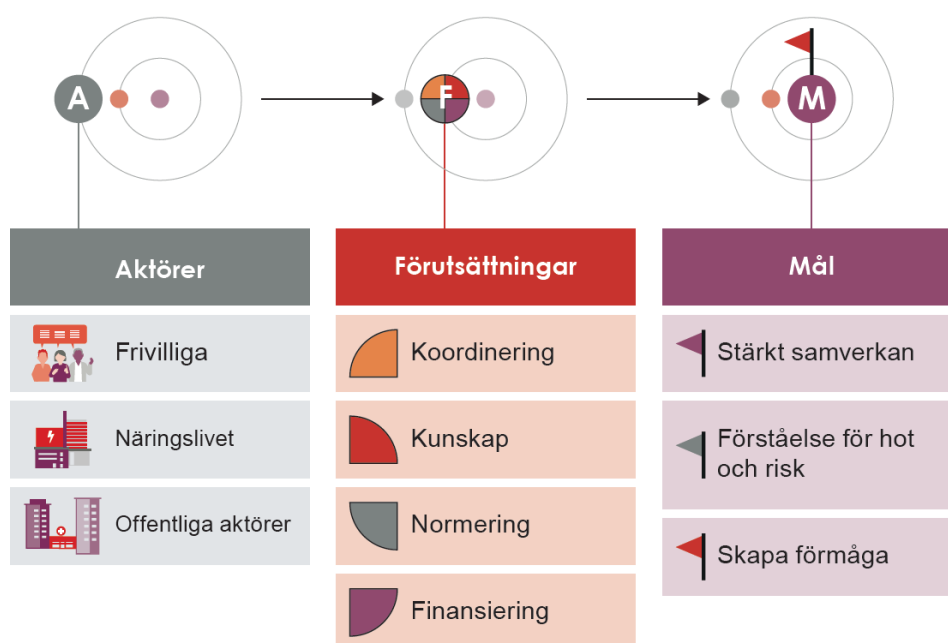
An aerial photograph of a rowing team in a long, narrow wooden boat on a dark blue body of water. The team consists of approximately 18 rowers, arranged in two rows of nine. They are all wearing blue and white uniforms. The boat is moving forward, leaving a white wake behind it. The water is dark blue with some ripples. The boat is made of light-colored wood and has a pointed bow and stern. The rowers are using long oars that extend far out into the water. The overall scene is dynamic and focused on teamwork and movement.

Förutsättningar för att strategin ska förverkligas

Foto: X

Förutsättningar för att strategin ska förverkligas

En grund för att strategins tre mål ska kunna nås är att alla aktörer agerar utifrån sina ansvarsområden, givna inriktningar och uppdrag. Som stöd för att nå målen har fyra förutsättningsskapande faktorer identifierats. Dessa är: koordinering, kunskap, normering och finansiering (se bild nedan).

Koordinering

För att det komplexa CBRNE-arbetet ska utvecklas synkroniserat samt ske samordnat och transparent behöver det koordineras och prioriteras avseende planering, genomförande, uppföljning och utvärdering.

En tydlig inriktning från regeringen vad gäller strategisk ambition för CBRNE-beredskapen inom det civila försvaret skulle gynna utvecklingsarbetet inom området. Det är därför viktigt i arbetet med inriktning och prioritering att dialog förs med respektive uppdragsgivare så att adekvat förmåga kan uppnås. I det aktörsgemensamma CBRNE-arbetet finns därmed ett stort behov av en sammanhållande kraft, som håller samman och driver på CBRNE-arbetet i Sverige. Vi aktörer behöver tillsammans och enskilt implementera strategin i våra egna organisationer samt ta fram gemensamma processer som möjliggör en tydligare koordinering och prioritering.

Aktörer som kan komma att agera gemensamt vid till exempel en skadeplats arbetar mer effektivt om de är samövade och har goda förutsättningar för att arbeta koordinerat tillsammans. Det hjälper till exempel om de har koordinerade planer för olika insatser och händelser samt kunskap om andra aktörers roller och ansvar. Eftersträvansvärt är att liknande utrustning och utbildning används och att man har en gemensam uppfattning om hur skyddsnivåer bedöms. Det är också viktigt att det finns system för varning och rapportering vid CBRNE-händelser som möjliggör att information kan delas mellan olika aktörer och åtgärder kan vidtas. Det bör vid identifierade behov av utrustning som kan röra flera aktörer tas initiativ till gemensamma upphandlingar. Exempelvis kan inköp av skyddsutrustning bli aktuellt för flera aktörer än tidigare med anledning av det förändrade säkerhetspolitiska läget. Aktörer som genomfört lyckade gemensamma upphandlingar bör dela med sig av sina erfarenheter till andra för att på sikt nå ökad harmonisering när det gäller utrustning.

På EU-nivå pågår ett antal olika arbeten som rör CBRNE-området. Hit hör till exempel EU:s säkerhetsstrategi¹⁹ med underliggande agenda för terrorismbekämpning²⁰, vilka inkluderar alla fem ämnesområden inom CBRNE. När det gäller CBRN²¹ så finns CBRN-Action Plan²², som antogs av kommissionen 2017. Det pågår arbete med att genomföra denna, liksom utveckling av förstärkningsresurser inom EU:s civilskyddsmekanism (rescEU). MSB koordinerar det svenska arbetet med detta, men det krävs att fler svenska aktörer deltar aktivt i och bidrar till EU- och internationellt arbete. Inom Nato-samarbetet behandlas också CBRNE-frågor bland annat inom utbildning och övning, både ur civilt och militärt perspektiv och även här är det viktigt att svenska aktörer koordinerat är med och bidrar med vår kunskap och erfarenhet till helheten.

Kunskap

Utbildningsbehovet är stort inom många delar av CBRNE-området, liksom behovet av övning och träning. Genom utbildning och övning ökar sannolikheten för att kunna hantera skarpa händelser på bästa sätt. Det är också viktigt att genomförda insatser utvärderas samt att nya kunskaper omhändertas och implementeras. CBRNE-händelser kan drabba ett stort geografiskt område och pågå under lång tid, då krävs även att övningar planeras och genomförs på ett sätt som anpassas mot detta. Samövning över gränser från lokal till internationell nivå bör därför ske för att på bästa sätt förbereda sig för omfattande CBRNE-händelser.

¹⁹ Strategi för EU:s säkerhetsunion, COM/2020/605 final

²⁰ En agenda för terrorismbekämpning inom EU, COM/2020/795 final

²¹ I Action plan omhändertas ej E-området

²² Handlingsplan för att förbättra beredskapen inför kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära säkerhetsrisker, COM(2017) 610 final

Det övergripande nationella behovet av CBRNE-utbildningar och övningar bör inventeras regelbundet och en åtgärdsplan behöver tas fram och genomföras.

De beredningsplaner som tas fram för olika typer av CBRNE-händelser behöver också övas i syfte att pröva och förbättra dessa.

För att uppnå strategins mål behövs även forskning inom områden där förmågan behöver förbättras, samt utveckling och implementering av forskningsresultaten i samverkan med aktörer inom CBRNE-området. Forskning kan på olika sätt bidra till att målen i strategin uppnås. Exempel:

- Identifiera förmågebrister och kunskapsgap.
- Bidra till utvecklingen av förmåga, metoder, arbetssätt, utbildning och övning samt nya tekniska lösningar.
- Följa och utvärdera utvecklingsarbetet inom området för att identifiera utfall och effekter av målen som helhet eller delaktiviteter (t ex övningar).

Det finns ett utvecklingsbehov när det gäller hur exempelvis behovsinventering sker och hur resultaten implementeras i utvecklingsprojekt och praktisk verksamhet. För att stärka forskningen inom CBRNE-området behöver behovsinventeringen av forskningsuppdrag ske på ett koordinerat sätt. Exempelvis bör en sammanställning göras av forskningsfinansiärer, forskningsområden och vilka som bedriver forskning inom CBRNE-området. Koordineringen ska främja synergier mellan olika forskningsprojekt och öka tillgänglighöret av forskningsresultat.

Det ska även finnas en struktur för hur forskningsresultat övergår till utvecklingsinsatser och implementering hos slutanvändare. Forskning och utveckling behöver ske i dialog med behovsställare och slutanvändare, som ofta finns på den lokala och regionala nivån. På så vis skapas goda förutsättningar för att forskningsresultaten implementeras i utvecklingsprojekt och praktisk verksamhet. Slut användare bör involveras i hela forskningsprocessen, vid behovsinventering, under pågående forskning och vid resultatdelning.

Det handlar många gånger om arbete som behöver byggas upp och bedrivs under lång tid för att nå i mål från identifierat behov, via forskning och exempelvis utveckling. Det ställer därmed höga krav på långsiktighet och finansiering, och förankring hos alla aktörer.

Det är också viktigt att det nationella forsknings- och utvecklingsarbetet inte sker isolerat från samarbeten som Sverige deltar i inom EU, internationellt eller bilateralt.

Normering

Det finns en stor mängd författningar som styr samhällets beredskap och olika delar av CBRNE-området: olika myndigheters instruktioner, lagar riktade till kommuner och regioner, lagar inom arbetsmiljö, miljö, skydd mot olyckor, beredskap och totalförsvaret, lagar för de specifika ämnesområdena C, B, R, N och E samt även internationella konventioner och riktlinjer.

En stor del av vårt arbete med att förbygga CBRNE-händelser och minska dess effekter styrs direkt eller indirekt av internationella krav, såsom konventioner inom ämnesområdena, avtal och EU-författningar. Det är därför mycket viktigt att svenska aktörer deltar i och påverkar EU- och internationellt arbete inom sina respektive ansvarsområden.

Det finns ett flertal avtal och konventioner inom CBRNE-området som Sverige har åtaganden utifrån, t.ex. konventioner inom BC-området, Internationella hälsoreglementet och riktlinjer från IAEA inom strålskyddsområdet. Exempel på lagstiftning från EU är förordningen om sprängämnesprekursorer²³, Sevesodirektivet²⁴, hälsohotsakten²⁵ och strålskyddsdirektivet²⁶. Inom Nato-samarbetet behandlas också CBRNE-frågor, både ur civilt och militärt perspektiv.

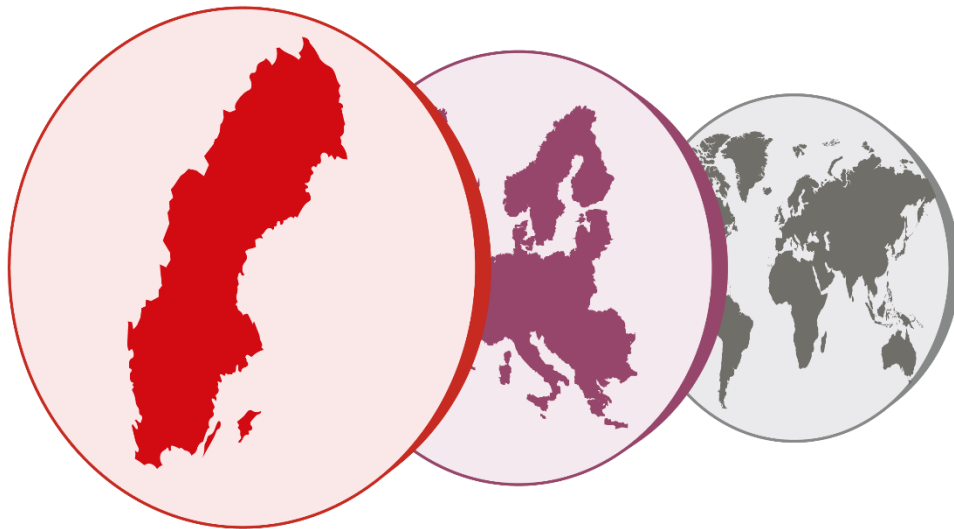
Flera myndigheter har föreskriftsrätt inom olika områden. Att använda denna rätt kan vara ett sätt att påverka utvecklingen inom CBRNE-området. Vid framtagande av föreskrifter är det viktigt att de inte motsäger andra regelverk och inriktningar t.ex. inom EU och Nato.

²³ EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1148 av den 20 juni 2019 om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer, om ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 och om upphävande av förordning (EU) nr 98/2013

²⁴ EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG

²⁵ EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvariga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och om upphävande av beslut nr 2119/98/EG

²⁶ RÅDETS DIREKTIV 2013/59/EURATOM av den 5 december 2013 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd mot de faror som uppstår till följd av exponering för joniserande strålning, och om upphävande av direktiven 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom och 2003/122/Euratom

Finansiering

För att nå strategins mål är finansiering en grundförutsättning. Aktörerna ska genom sina anslag säkerställa kontinuitet i samhällsviktig verksamhet. De aktörer som har specifika uppdrag inom CBRNE-området får anslag för denna verksamhet eller finansierar den genom intäkter på olika sätt.

Kommuner och regioner har stort ansvar i arbetet med att förebygga och hantera CBRNE-händelser och dess konsekvenser. De finansierar i huvudsak sin verksamhet med skattemedel och statsbidrag. Kommunernas ansvar omfattar bland annat uppgifter i förhållande till kommunal räddningstjänst (för effektivt förebyggande och hanterande av olyckor och kriser), ansvar inom samhällsbyggnad (för en sammanhållen riskhantering i planerings- och beredskapsfrågor) samt för kontinuitet i viss samhällsviktig verksamhet. Kommunerna har också en viktig roll avseende den enskilda individen och hemberedskap. Regionerna har ansvar för den katastrofmedicinska beredskapen och sjukvården vid CBRNE-händelser.

För att få ökad kraft i systemet finns anslag 2.4 Krisberedskap som kan finansiera åtgärder som stärker samhällets samlade beredskap och försvarsförmåga. Medel från anslaget kan sökas av myndigheter som anges i bilaga 1 till Förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap och till myndigheter som pekats ut särskilt av regeringen eller MSB. Anslaget utgör ett viktigt strategiskt ekonomiskt styrmedel och kompletterar aktörers egna satsningar inom CBRNE-området. För att bli ett effektivt styrmedel krävs att anslaget inriktas mot de områden där det gör störst nytta och bygger på strategiska inriktningar inom CBRNE-området.

För att stärka förmågan att möta nutida och framtida utmaningar inom samhällsskydd och beredskap genom vetenskaplig kunskap och kontaktytor mellan forskning och praktik finns även forskningsmedel att söka från bland annat MSB.

Det är också viktigt att svenska aktörer, på alla nivåer, aktivt och strukturerat söker pengar när EU gör utlysningar för satsningar inom CBRNE-området.

Bilaga,

Exempel på samverkansforum samt begrepp och förklaringar

Exempel på etablerade svenska samverkansforum	
C-forum	
C-nätverket för kemiska analyser vid kris	Ett samarbete mellan berörda myndigheter för kemiska analyser vid kris. Syftet är att samla den kompetens som krävs för att kunna utveckla kemiska analysmetoder för extremt svåranalyserade ämnen. I nätverket ingår FOI, Livsmedelsverket, NFC, Rättsmedicinalverket (RMV) och SVA.
Nationell samverkansgrupp för oljeskadeskydd (NSO).	En nationell samverkansgrupp som arbetar med oljeskadeskydd utmed Sveriges kuster och de stora insjöarna. I samverkansgruppen ingår länsstyrelserna, Havs- och vattenmyndigheten, Kustbevakningen, MSB, Sjöfartsverket, SKR och Transportstyrelsen. NSO har en stark koppling till det Östersjösamarbete som pågår inom HELCOM.
B-forum	
Forum för beredskapsdiagnostik (FBD)	Ett nätverk mellan de fyra myndigheter i Sverige som har tillgång till säkerhetslaboratorier, dvs. FOI, Folkhälsomyndigheten, Livsmedelsverket samt SVA. Syftet med nätverket är att förbättra samhällets beredskap genom att samordna och utveckla myndigheternas mikrobiologiska säkerhetslaboratorier. När det gäller frågor av betydelse vid höjd beredskap deltar även Försvarsmakten och Nationellt forensiskt centrum (Polismyndigheten) i arbetet.
Zoonossamverkan	Zoonossamverkan består av zoonosrådet och zoonossamverkansgruppen. Zoonosrådet tar fram långsiktiga strategier för hur vi ska arbeta med zoonoser i Sverige. I gruppen ingår Arbetsmiljöverket, Folkhälsomyndigheten, Jordbruksverket, Livsmedelsverket, Länsveterinärföreningen, Statens veterinärmedicinska anstalt, Smittskyddsläkarföreningen och Sveriges Kommuner och Regioner. Zoonossamverkansgruppen är ingen permanent grupp utan sammankallas när det finns behov av konkreta åtgärder, samordnad information, en gemensam lägesbild eller samråd mellan myndigheter som ingår i gruppen. I

samverkansgruppen ingår Arbetsmiljöverket, Folkhälsomyndigheten, Jordbruksverket, Livsmedelsverket och Statens veterinärmedicinska anstalt. Vid regionala händelser kallas även regionala aktörer in.

B-samordningen.

Ett samarbete mellan sex centrala myndigheter, vars syfte är att samverka och stödja varandra i hanteringen av biologiska hot. För en gemensam långsiktig nationell inriktning har ett kontinuerligt arbete bedrivits, som bland annat innefattar behovsanalyser för gemensamt framtagna områden att kraftsamla mot. I nätverket ingår FOI, Folkhälsomyndigheten, Jordbruksverket, Livsmedelsverket, MSB samt SVA.

RN-forum

Inriktning och samordning RN

Ett samarbete mellan länsstyrelserna i kärnkraftslänen och stödlänen, MSB, SSM, Livsmedelsverket, Jordbruksverket och Polismyndigheten. Syftet är att samverka i gemensamma frågor och projekt när det gäller nationell och regional kärnkraftsberedskap. Samarbetet består av två olika grupper – en chefsgrupp, som fattar beslut, och en beredningsgrupp, som består av handläggare och tar fram underlag.

Nationell expertgrupp för sanering (NESA).

NESA är en expertgrupp som består av experter med kunskap om radioaktiva ämnen i miljön, saneringsmetoder, jordbruks-, skogsbruks- och fiskenäring, hantering av radioaktivt saneringsavfall m.m. Expertgruppen arbetar med att sammanställa och förvalta befintlig kunskap inom sanering, ta fram ny kunskap och stödja nationella myndigheter i deras utbildning och utveckling inom området. Experterna kommer från olika myndigheter: FOI, Jordbruksverket, Livsmedelsverket, SSM och MSB, som också leder gruppen.

E-forum

Nationellt forum för sprängämnessäkerhet

Ett myndighetsforum som enligt regeringsuppdrag Ju2020/01750/SSK ska verka för ökad sprängämnessäkerhet genom erfarenhetsåterföring och kunskapsutveckling, identifiera behov av medvetandegörande åtgärder samt utifrån dessa behov sprida kunskap och information till berörda aktörer. Forumet leds av MSB och består av representanter från FOI, FortV, FM, FMV, Jordbruksverket, Kustbevakningen, MSB, Polismyndigheten, SKR, Säpo, Trafikverket, Transportstyrelsen och Tullverket. Detta forum ersätter den tidigare arbetsgruppen Nationell arbetsgrupp för sprängämnessäkerhet (NAG-Exp-Sec).

Nationellt bombdatacenter (NBDC).

Det nationella bombdatacentret (NBDC) inrättades 2020 och ska höja förmågan att förebygga, förhindra och hantera sprängningar i kriminella konflikter. Centret är

placerat vid det nationella bombskyddet hos Polismyndigheten, och personal från Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Försvarsmakten ingår. Bombdatacentret ska stödja myndigheterna genom att bland annat bistå med kunskap i förundersökningar, bedriva underrättelseverksamhet och ge stöd i operativa ärenden där explosiva varor använts. Det övergripande målet är att öka förmågan att reducera användningen av explosiver i kriminella konflikter, förbättra skyddet för medarbetarna och utveckla metoder för röjning av laddningar. NBDC är en nationell och internationell kontaktpunkt i explosivämnesrelaterade frågor.

Begrepp	Förklaring
Antagonistisk	Med antagonistiska hot och antagonistisk användning avses i denna strategi avsiktlig användning i syfte att orsaka skada, vid t.ex. krig, terrorhandling eller kriminalitet.
Biologiska stridsmedel	Biologiska stridsmedel utgörs av levande mikroorganismer (t.ex. bakterier eller virus) eller smittsamt material från dessa (t.ex. toxiner), vilka är avsedda att vålla skada eller död genom sjukdom hos människor, djur eller växter.
Kemiska stridsmedel	Kemiska stridsmedel är giftiga ämnen som används eller har utvecklats för att vara livshotande, orsaka skada eller vara prestationsnedsättande. (FM Handbok CBRN Grunder, 2021)
Materielsamverkansgruppen	Ett samarbete för myndighetsövergripande materielhantering kring CBRNE-utrustning. Gruppen består av representanter från FOI, Fortifikationsverket, FMV, FM, Försvarsmaktens tekniska skola, Kustbevakningen, MSB, Polismyndigheten, Sjöfartsverket, SkyddC, Socialstyrelsen, SSM, SWEDEC, Säpo, Trafikverket och Tullverket. Arbetet syftar till att främja användandet av gemensamma resurser på ett så optimalt sätt som möjligt och att hitta samordningsvinster vid anskaffning, underhåll, användning och avveckling. MSB leder gruppen.
Nordefco	The Nordic Defence Cooperation. Det nordiska försvarssamarbetet Nordefco bedrivs på både militär och politisk nivå och omfattar exempelvis samarbete kring utbildning och övning, logistik, internationella insatser och

materiel. Ordförandeskapet roterar mellan de nordiska länderna.

RescEU	Som en följd av revideringen av EU:s civilskyddsmekanism 2019, etablerades RescEU, som ska tillhandahålla en reservkapacitet på europeisk nivå vid exempelvis skogsbrandsbekämpning, katastrofmedicin eller händelser inom CBRN.
Regional samordningsfunktion för farliga ämnen/CBRNE (RSF CBRNE)	Samordningsfunktion som syftar till att främja planering i samverkan mellan lokala och regionala aktörer och skapa CBRNE-förmåga utifrån respektive läns hot- och riskbild.
Samhällsviktig verksamhet	Verksamhet, tjänst eller infrastruktur som upprätthåller eller säkerställer samhällsfunktioner som är nödvändiga för samhällets grundläggande behov, värden eller säkerhet. (Förordning (2022:524) om statliga myndigheters beredskap)
Toxiner	<p>Toxiner är giftiga substanser som naturligt produceras av levande organismer, t.ex. bakterier, svampar, marina djur och växter. De kan också framställas i laboratorier genom kemisk syntes eller biotekniska metoder.</p> <p>Toxiner klassas som kemiska stridsmedel i de fall det är den kemiska substansen som används, men som biologiska stridsmedel om det är den toxinproducerande organismen som sprids. (<i>FM Handbok CBRN Grunder</i>, 2021)</p>

Projektleddning: Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) och Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI)

Arbetsgrupp: MSB, FOI, Försvarmakten (FM), Socialstyrelsen, Jordbruksverket, Strålsäkerhetsmyndigheten (SSM), Livsmedelsverket, Region Gotland, Region Kalmar, Räddningstjänsten Storgöteborg (RSGBG), Polismyndigheten, CBRNE-centret Umeå Universitet, Tullverket.

Referensgrupp: FM, FOI, Folkhälsomyndigheten, Jordbruksverket, Kustbevakningen, Livsmedelsverket, MSB, Polismyndigheten, RSGBG, Socialstyrelsen, Statens veterinärmedicinska anstalt, SSM, Säkerhetspolisen och Tullverket.

Styrgrupp: MSB, FM, Folkhälsomyndigheten, Polismyndigheten, Länsstyrelsen Uppsala, SSM, Sveriges Kommuner och Regioner.

Lista på de aktörer som deltagit som part i styrgrupp eller arbetsgrupp i projektet för revidering av aktörsgemensam CBRNE-strategin. Myndigheter och organisationer enligt denna lista är även de som efter samråd avses presenteras med logotyp på strategins baksida.

- Folkhälsomyndigheten
- Försvarsmakten
- Jordbruksverket
- Livsmedelsverket
- Länsstyrelsen Uppsala
- Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
- Polismyndigheten
- Region Gotland
- Region Kalmar
- Räddningstjänsten Storgöteborg
- Sveriges Kommuner och Regioner
- Socialstyrelsen
- Strålsäkerhetsmyndigheten
- Totalförsvarets forskningsinstitut
- Tullverket
- Umeå universitet/CBRNE-centret

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap

I samarbete med:

